

GRO

Van katholieke jongensschool tot tweetalige, internationale school

Het Maartenscollege in Haren bestond in coronatijd 75 jaar. Dat lustrum wordt deze week gevierd. De school met zo'n duizend leerlingen was altijd een thuishaven van katholieke kinderen, en van kinderen die een extra steuntje in de rug nodig hadden.

WOUTER HOVING

Zie kijken samen terug op de laatste decennia. Anny de Boer (68) en Annet Brinkgreve (68) hebben allebei veertig jaar lesgegeven op het Maartenscollege in Haren en zitten samen in de reüniecommissie voor het lustrumfeest dat komende week losgaat. Beide vrouwen studeerden vanaf 1972 Duitse taal en letterkunde en kenden elkaar al vanaf het eerste studiejaar. Toevallig belandden ze allebei op dezelfde school als docent Duits.

Ze zijn inmiddels met pensioen en delen allerlei herinneringen aan de vroegere paters en de talloze leerlingen die de school heeft afgeleverd. Sommigen zijn inmiddels bekend. Met acteur Daan Schuurmans kon je buiten de les lezen en schrijven, maar hij was ook altijd te laat, al woonde hij nog zo dicht bij de school. En om de puber Arjen Lubach konden de twee Duits-docenten indertijd vaak helemaal niet lachen. „Maar tegenwoordig wel, hoor”, lacht De Boer.

Eind jaren zeventig kwamen beide docenten op het toenmalige Sint-Maartenscollege. De school was katholiek, maar De Boer en Brinkgreve waren dat niet. „De rector zei: 'We kiezen voor goede onderwijzers en niet voor goede katholieken.'”

Er werd toen, in nasleep van de roerige jaren zestig, dagelijks en eindeloos gediscussieerd. Daardoor werd er zelden vlot een beslissing genomen. De Boer: „Dan klonk de 'ja, maar' en dacht je: o god, het wordt 'm weér niet vanmiddag.'”

Ook leerlingen mochten hun mondje al roeren over de meest uiteenlopende zaken. Op school voerden zowel schoolleiding, vaksectie als leerlingen sollicitatiegesprekken, iets wat voor de sollicitant soms even wennen was. Nog altijd beslissen

Oud-docenten Annet Brinkgreve (links) en Anny de Boer voor het Maartenscollege met de bel waarmee de paters in de beginjaren de pauzes inluidden. FOTO DVHN

leerlingen mee in de sollicitaties op school.

Het Sint-Maartenscollege was de thuishaven voor kinderen van katholieke huize uit elke uithoek van het Noorden. In de witte villa Chateau Blanc aan de Verlengde Hereweg 191 konden leerlingen van ver weg doordeweeks slapen. Jongens uit Friesland, bijvoorbeeld. Want andere katholieke voortgezette scholen waren er niet in het Noorden.

Niet alleen voor katholieken, ook voor jeugd met een hulpvraag was extra plek op het Sint-Maartenscollege, zoals voor de zogenoemde smepers. Dat waren leerlingen met sociale, medische, emotionele of psychologische problemen. Dat paste bij het katholieke gedachtegoed op een school vernoemd naar Sint Martinus. Die Franse heilige stapte volgens de overlevering van zijn paard en scheurde zijn mantel in twee om een verkleumde bedelaar bij te staan. Brinkgreve: „Ik ben niet religieus opgevoed, maar hij deelde zijn mantel met een minderbedeelde. Dat past goed bij de visie van deze school.”

Al vroeg in de jaren tachtig had de school twee *remedial teachers*, docenten die hulp boden aan leerlingen met leerproblemen. Ze heetten allebei Netty. De Boer: „Wij waren indertijd dé dyslexieschool van het Noorden.”

Volgens rector Roel Scheepens merk je die aandacht voor inclusiviteit tot op de dag van vandaag. Het groepje leerlingen van de commissie *Gender and Sexuality Alliance* is erg actief. „Daar zit de meeste energie in van alle leerlingengroepen op school. Zij hebben er bijvoorbeeld voor gezorgd dat op elke schoolvlag

een regenboogbandje onderin loopt.”

Ook leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben, zijn nog altijd welkom op de school, vertelt Scheepens. Kinderen die minder goed kunnen functioneren in een klas, bijvoorbeeld door hoogbegaafdheid, krijgen hun lessen deels elders. De villa Esserberg aan de Rijksstraatweg, waar de school in 1946 begon, is daarvoor nu speciaal ingericht. Scheepens: „Zo voorkomen we dat sommige kinderen naar het speciaal onderwijs moeten.”

Nog twee zaken zijn kenmerkend voor deze middelbare school, zegt Scheepens. „In de eerste plaats is hier altijd veel aan cultuur gedaan.” Oud-docent De Boer knikt. Zij herinnert zich nog de weekenden surveilleren in een onverwarmde school, als de kinderen gingen oefenen voor hun theateruitvoering. „Dat haatte ik echt. Maar als ze dan de uitvoering deden – drie dagen uitverkocht – was ik weer helemaal trots.”

Ten tweede heeft de school altijd maatschappelijk betrokken willen zijn, zegt rector Scheepens. Vanaf 1970 werd het vak 'mago' gegeven. Een samentrekking voor maatschappijleer en godsdienst. Dat godsdienst op een katholieke school al in een breder kader werd geplaatst, was tamelijk ongebruikelijk voor die tijd.

Tegenwoordig krijgen kinderen levensbeschouwing en maatschappijleer. Dat is eigenlijk nog altijd hetzelfde vak. Bovendien doen leerlingen van klas 1 tot 4 maatschappelijke stages onder de titel *service as action*. Scheepens: „Ik daag je uit om een andere school te vinden waar ze dat doen.”

Paters in het schooljaar 1946-1947.

Biologieklas in 1975.

Internaat Chateau Blanc.

FOTO'S ARCHIEF MAARTENSCOLLEGE

Rector Roel Scheepens. FOTO DVHN

Tijdelijk Maartenscollege

In 1946 stichtten jezuiten het St. Maartenslyceum in Haren voor katholieke jongens. Een jaar later kwam daar de dependance voor meisjes (middelbare meisjesschool St. Walburg) bij aan de Kraneweg in Groningen. In 1957 werden de eerste vier meisjes toegelaten en in 1966 fuseerden de jongens- en meisjesschool.

In 1984 werd de internationale afdeling van de school opgericht in villa De Esserberg aan de Rijksstraatweg (inmiddels de International School Groningen). In 1992 fuseerde het Sint-Maartenscollege met de katholieke mavo Sint-Martinus uit de Groningse Rivierenbuurt en de protestantse mavo De Schalm uit Haren. Tot dan toe bood de school uitsluitend plaats aan havo-, atheneum- en gymnasiumleerlingen, maar na de fusie werden er ook mavoleerlingen van niveau vmbo-t toegelaten.

Ook verdween het voorvoegsel 'Sint' bij de fusie en ontstond een interconfessionele school. Daar gaf de bisschop van Groningen schoorvoetend toestemming voor. Rond 2000 startte de school met tweetalig onderwijs. In 2019 ging de hele school daarop over. Sindsdien is de school een 'IB World School' met een volledig tweetalige mavo, havo en vwo. Voor de toekomst staat er een grootchalige campus op de planning op de huidige schoollocatie. Dan zal er samen met de Groningse Schoolvereniging tweetalig en internationaal onderwijs gegeven worden aan 3- tot 18-jarigen.